

РЕШЕНИЕ

№ 4434

гр. София, 03.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **3073** по описа за **2013** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 14, ал. 3, пр. последно от Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи /ЗСПЗЗ/:

Образувано е по касационна жалба на Й. Ц. В., Ц. Й. В., Н. Й. Ч. и Н. Й. П., чрез адв. Г. С., със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу решение от 15.01.2013 г. по гр. д. № 17036/2010 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е отхвърлена жалбата срещу решение № 259/05.10.2009 г. на Общинска служба по земеделие „П.” (ОСЗ – П.), по преписка по заявление вх. № 259 от 18.02.1992 г. за възстановяване право на собственост на наследниците на С. П. Маджарски, в частта, с която се отказва да се възстанови правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на нива от 0.813 дка, четвърта категория, находяща се в строителните граници на С., местност „Под вадата”, имот пл. № 259, к.л. № 481 от кадастралния план. Твърди, че постановеното решение е неправилно, постановено в нарушение на специалния закон - ЗСПЗЗ. В съдебно заседание жалбоподателите, чрез адв. С., моли се съдът да постанови решение, с което се отмени обжалвания съдебен акт и да върне делото за разглеждане от друг състав на СРС.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не се представлява.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 15.01.2013 г. по гр. д. № 17036/2010 г., СРС е отхвърлил жалбата на Й. Ц. В., Ц. Й. В., Н. Й. Ч. и Н. Й. П., наследници по закон на починалата първоначална жалбоподателка А. С. В. срещу решение № 259/05.10.2009 г. на Общинска служба по земеделие „П.“ (ОСЗ – П.), по преписка по заявление вх. № 259 от 18.02.1992 г. за възстановяване право на собственост на наследниците на С. П. Маджарски, в частта, с която се отказва да се възстанови правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на нива от 0.813 дка, четвърта категория, находяща се в строителните граници на С., местност „Под вадата“, имот пл. № 259, к.л. № 481 от кадастралния план, като неоснователна.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Така постановеното решение е правилно. Настоящата касационна инстанция счита, че при разглеждане на делото, СРС не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила и е извършил правилен анализ на писмените доказателства, събрани и приети в процеса.

Със заявление вх. № 259/18.02.1992 г. до ОСЗ „П.“, А. С. В., в качеството си на наследник на С. П. Маджарски, е поискала да бъде възстановена собствеността върху НИВА с площ от 0.813 дка, находяща се в строителните граници на С., в местността „ПОД В.“, имот пл. № 259, кадастрален лист № 481, заявен с пореден № 10 от заявлението. С решение № 259/05.10.2009г., ОСЗ „П.“ е признато правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на имота, като със същото решение е отказано възстановяването на правото на собственост на имота, като е прието, че същият съгласно чл. 10б, ал. 1 и чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ е застроен с асфалтови пътища и паркоместа.

Правилни са изложените от СРС съображения, че административният орган по поземлена собственост е съобразил наличието на законови пречки, като в случай че бъде установено наличието на такава пречка, е бил длъжен да откаже възстановяване на правото на собственост. Безспорно установено е наличието на законова пречка по смисъла на чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ. Според разписаното в посочената норма, възстановяват се правата на собствениците върху земеделски земи, притежавани преди образуването на трудовокооперативни земеделски стопанства, държавни земеделски стопанства, независимо от това дали са били включени в тях или в други, образувани въз основа на тях селскостопански организации и включени в границите на урбанизираните територии (населени места), определени с подробен устройствен план или с околоръстен полигон, освен ако върху тях при спазване на всички нормативни изисквания са построени сгради от трети лица или ако е отстъпено право на строеж и законно разрешеният строеж към 1 март 1991 г. е започнал. В процесния случай се касае за имот, за който е налице застрояване в имота и реализиране на мероприятие, установено в производство по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ. Районният съд правилно е приел, че със заповед № РД-09-67/27.02.2007 г. на Кмета на СО, район „С.“, издадена на осн. чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, площта на имота е определена като изцяло застроена. Същата заповед е обжалвана пред АССГ, който в свое влязло в сила решение от 10.10.2007 г., по АД № 1358/2007 г. потвърждава заповедта. При наличието на влязла в сила заповед по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, съобразявайки се със заповедта и действаща при условията на обвързана компетентност, ОСЗ „П.“ е

постановила изричен отказ за реално възстановяване на заповедта.

В нормата на чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ е уредено, че когато имотите попадат в границите на урбанизираните територии, или са извън тях, но са застроени, или върху тях са проведени мероприятия, които не позволяват реалното им връщане, собствениците, респективно техните наследници, имат право на обезщетение по тяхно искане с равностойни земи от общинския поземлен фонд и/или с поименни компенсационни бонове. Безспорно е било установено пред районния съд, че процесният имот не може да бъде възстановен, поради това, че в имота има реализирани мероприятия – застроен е изцяло с асфалтови пътища и паркоместа, което се явява обективна пречка за реално възстановяване. Ето защо, решението на районния съд е законосъобразно, постановено при спазване на процесуалноправните и материалноправни разпоредби.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 1 във вр. с чл. 14, ал. 3 от ЗСПЗЗ, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 15.01.2013 г. по гр. дело № 17036/10 г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.